

Vrijdag 28 februari, zaterdag 1 en zondag 2 maart 2025

Op vrijdag hebben we het ook redelijk rustig gehouden en zitten brainstormen over tafels en stoelen voor de middelbare school. Via internet zijn we gaan zoeken, maar ofwel het was van chinese, bedenkelijke kwaliteit of vanuit Europa, duur en met een transportkostennota waar je simpel van wordt. Begrijpelijk, maar vervelend. Tot opeens een begrotingsvoorstel van LeaGrace (het schoolhoofd) binnenkomt met een voorstel voor collegestoelen, waar een schrijfdeel aan vast zit. Dat maakt van twee één. Ze wil 100 stoelen en 7 werktafels. Toch een niet mis te verstaan bedrag waar we in Nederland maar eens naar op zoek moeten gaan. Het zijn geen bedragen die we hier zo even op tafel kunnen leggen.

Bas heeft nog eens een wandeling naar de bank gemaakt om morgen de twee studenten die hun studiefinancieringslening gaan ondertekenen te kunnen uitbetalen voor hun eerste semester. Daarna zijn we, na een kleine siësta, met een torretje (motorfiets met aanhang) weer richting Robinsons gegaan om op zoek te gaan naar een bedrijf dat schoolmeubels heeft, maar helaas, die hebben we niet gevonden. Onverrichterzake maar weer terug.

Zaterdag was weer een drukke dag, zeker voor Bas die al vroeg naar Tumamak ging om te kijken hoe het er met de technische school voor stond. Hij doet er zelf verslag van in het dagverslag. Karen had alle tijd om rustig te beginnen, (Oma's moeten rustig op gang komen) want in de middag zouden de MOA's getekend gaan worden om de nieuwe bestuursvorm van het schoolfonds te bekrachtigen en zouden ook de eerste twee studenten hun geld krijgen voor dat eerste semester. Op één persoon na (Dat was Lady Grace) was iedereen compleet en dus kregen we de MOA's mee om door LadyGrace alsnog te laten ondertekenen (Dat is hier nog nooit vertoond dat we stukken meekregen om getekend te worden) en dat daarna Atty Ari het kan inschrijven en het rechtsgeldig wordt. Dat betekende wel dat Bas besloot om de studenten op naam te laten uitbetalen omdat hij het onzinnig vond deze kinderen nóg een keer hiervoor naar Atty Ari te laten komen. Dat ben ik volkomen met hem eens. Na het officiële deel zijn we met zijn allen gaan lunchen in het hotel en

kwam ook Chieni, de dochter van Menchie erbij, dat was een heel hartelijk weerzien na meer dan 10 jaar.

Vandaag zondag zijn we lopend naar de kerk gegaan. Bij de Katholieke kerk was het zo druk, dat de mensen buiten stonden, wat een wonderlijke ervaring. We zijn doorgelopen naar de UCCP kerk, waar we gastvrij begroet werden. De kerkdienst begint met een uur Bijbeluitleg en zang, waarna om 11.00 de dienst begon, in eerste instantie was het niet zo druk, maar tegen elfen liep het toch aardig vol. Het was een dienst met een avondmaalsviering waarbij ons al eerder bij de banken een plank met ronde gaten was opgevallen en Karen had zich al voorzichtig zitten afvragen waar die voor zouden kunnen dienen. Bij het rondbrengen van brood en wijn werd het duidelijk. Na gebruik van de kleine , taps toelopende glaasjes, pasten deze perfect in de ronde openingen. Slim en praktisch. Het ging in deze dienst over het feit dat geven belangrijker is dan nemen en na de dienst werden er vier muffins verkocht ten bate van de kas voor een zomerkamp voor de jongeren. Daar hebben we gevolg aan gegeven en met vier muffins in een doosje stapten we blij terug naar het hotel, waar er koffie werd besteld om een muffin bij op te eten. Voordat Bas wist wat er gebeurde gaf Karen twee muffins aan het personeel om te delen, waarop Bas zei 'wat doe je nou'. Nou ja, Bas, ik heb geluisterd naar de preek en deze meteen in de praktijk gebracht, uiteraard. Bas was even sprakeloos. Gelukkig maar even. (Dat antwoord laten we maar even voor wat het is). We hebben daarna van een kleine lunch genoten en na een siësta hebben we onze gedachten nog eens laten gaan over het schoolmeubilair. Omdat uit de overheidsdocumenten is gebleken dat de school recht heeft op schoolmeubilair, hadden wij in eerste instantie het verzoek afgewezen. We willen toch nog eens met de directie om de tafel om te zien waarom ze er geen recht op zouden hebben. Mogelijkerwijs ligt het probleem in het budgetteren en hebben ze het niet opgenomen in de begroting. Dan zouden we kunnen kijken of ze er via ons een overbruggingskrediet voor kunnen krijgen. Lenen bij ons dus, maar dat moet dan wel erg goed 'dichtgetimmerd' worden middels een MOA. Maar eerst maar eens gaan praten en kijken hoe ze daar tegenover staan. Wij zijn niet onwillig, maar niet van plan om zomaar over de brug te komen terwijl we wel beseffen dat er schoolmeubilair moet komen. Een kluifje voor de komende week. Die begint al met een tegenslag doordat we bericht

kregen dat de persoon die we moeten hebben morgen Mevr. Willah Cabaltera niet aanwezig is. Zij is de persoon van de Technische school in Tumamak waar we mee te maken hebben sinds William Corpiz is overleden en die maar niet in ons straatje mee wil draaien. Het wordt nu morgen het hospitaal in Palompon en daarna Sambulawan. Nu even het verhaal over de technische school. Bij aankomst werd Bas verwelkomd door Aldrin Austero die nu de rechterhand van is van Willah, maar die wel veel sprak maar toch op een aantal punten die voor ons belangrijk zijn geen antwoord had of een antwoord wat volgens Bas niet klopte. Toen maar eens rustig rond gaan kijken en daar was het op de lasafdeling een drukte van lang want daar werd lesgegeven en de praktijkles van het electrisch lassen gegeven waarbij het bakken direct afgekeurd werd door de trainer maar ook daadwerkelijk praktijkles gegeven werd. Maar Bas miste lesgeven op de automotieve kant . Daarvan werd gezegd dat er geen trainer aanwezig is en dat voor dit type of school maar weinig trainers zijn op Leyte die voldoende gecertificeerd zijn om als trainer op te treden. Dit is iets wat we nog niet eerder gehoord hebben dus een vraag om uitleg aan Willah die we toch deze week hopen te zien en te spreken. De weersverwachting voor de eerste paar dagen is op zijn hollands (Bloed heet) dus goed oppassen dat we niet verbranden.

Tot volgend verslag